

Sygn. akt I C 280/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 roku

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko Z. C.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 588,38zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych trzydzieści osiem groszy),

II. zasądza od pozwanego Z. C. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 10.315,75zł (dziesięć tysięcy trzysta piętnaście złotych siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z:

- umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 14 września 2015 roku do dnia zapłaty jednakże od dnia 1 stycznia 2016 roku nie więcej niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 4.504,63zł,

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 5.811,12zł od dnia 14 września 2015 roku do dnia zapłaty,

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.963zł (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...)z siedzibą w W. w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 14 września 2015 roku przeciwko pozwanemu Z. C. domagał się zapłaty kwoty 10904,13 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej (...)od 14 września 2015 r. do dnia zapłaty od kwoty 4.504,63 zł, z odsetkami ustawowymi od 14 września 2015 r. do dnia zapłaty od kwoty 6.399,50 zł wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 23 lutego 2010 roku pozwany Z. C. zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z ww. opisanej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank S.A. (następcą prawnym (...) Bank S.A. w W.) w dniu 4 marca 2015 r.

Postanowieniem z dnia 5 października 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 lutego 2010 roku pomiędzy (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W. a Z. C. została zawarta umowa kredytu konsumpcyjnego nr (...) na kwotę 8.014,87 zł na okres od 23 lutego 2010 r. ze spłatą do dnia 16 lutego 2015 r. Zgodnie z § 10 ust. 4 umowy okresy wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni.

/bezsporne, nadto: umowa kredytowa – k. 78-83/

W związku z zaległościami w płatnościach, pismem z dnia 23 lutego 2010 r., G. Noble wypowiedział pozwanemu umowę kredytu, zachowując 30-dniowy termin wypowiedzenia.

/dowód: wypowiedzenie – k. 88, potwierdzenie odbioru – k. 90/

Wobec okoliczności, iż pozwany Z. C. nie spłacał rat kredytu gotówkowego, (...) Bank S.A. dnia 29 stycznia 2013 r. wystawił na podstawie swoich ksiąg bankowych tytuł egzekucyjny przeciwko Z. C. z tytułu umowy kredytu gotówkowego zawartego dnia 23 lutego 2010 r. o numerze (...).

Wysokość zobowiązania kredytobiorcy na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego z tytułu niespłaconego kredytu wraz z odsetkami, opłatami i innymi prowizjami wynosiła: 12.881,69zł.

/okoliczność bezsporna , vide: bankowy tytuł egzekucyjny z 29 stycznia 2013 r. - k. 91/

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku nadał klauzulę bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 29 stycznia 2013 r. nr (...) wydanemu przez (...) Bank S.A. w W., przeciwko Z. C., łącznie maksymalnie do kwoty 16.029,74 zł z tytułu umowy o kredyt z dnia 23 lutego 2010 r.

/dowód : postanowienie z 23 kwietnia 2013 r. – k. 92/

W dniu 4 marca 2015 r. (...) Bank S.A. w W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności zbył niespłacone przez Z. C. należności wynikające z ww. umowy kredytu na rzecz (...) (...)z siedzibą w W..

/dowód : umowa przelewu wierzytelności z 4 marca 2015 r. wraz z załącznikiem, k. 30-35/

Pismem z dnia 10 kwietnia 2015 r. (...) (...) z siedzibą w W. wezwał do zapłaty zadłużenia powstałego z tytułu nieterminowej spłaty tej umowy kredytu, które na dzień 17 kwietnia 2015 r. wynosiło 11.475,65 zł.

/dowód : wezwanie do zapłaty, k. 62/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, złożonych przez stronę powodową do akt sprawy, których autentyczności, ani wiarygodności w toku postępowania nie kwestionowała żadna ze stron. W szczególności były to: umowa kredytu gotówkowego numer (...) z dnia 23 lutego 2010 r., bankowy tytuł egzekucyjny z 29 stycznia 2013 r., umowa przelewu wierzytelności z 4 marca 2015 r.

Pozwany, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożył tejże.

Na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. uznać należało za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie.

Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 prawa bankowego (Dz.U z 2012 r. Nr 1376) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Istota umowy kredytu, wyrażona w art. 69 ust. 1 pr. bank., jest funkcją podstawowych uprawnień oraz obowiązków stron tej umowy, czyli banku (kredytodawcy) i jego kontrahenta (kredytobiorcy). Wykorzystanie kredytu oznacza oddanie do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych na określony w umowie cel. Oddanie do dyspozycji środków pieniężnych ma zapewnić kredytobiorcy ich wykorzystanie w sposób odpowiadający jego interesom określonym w umowie kredytowej. Należy podkreślić, że roszczenie kredytodawcy (banku) o zwrot kredytu powstaje dopiero po wykorzystaniu odpowiedniej sumy kredytowej przez kredytobiorcę. Wykorzystanie takie oznacza bowiem wykonanie umowy kredytowej przez bank w postaci oddania kredytobiorcy odpowiedniej sumy kredytowej do dyspozycji kredytobiorcy. Sposób wykorzystania (tzw. akt wykorzystania) może być określony w umowie, przy czym strony mogą dokonać zmiany tego sposobu także po zawarciu umowy kredytowej.

Zgodnie z treścią art. 509 k. c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Mając na uwadze, iż pozwany na rozprawę nie stawiał się, nie zajął stanowiska w sprawie Sąd uznał twierdzenia powoda o zawarciu umowy kredytu bankowego i rzeczywistego udzielenia go pozwanemu, wypowiedzeniu umowy i przelaniu wierzytelności wobec pozwanego na rzecz powoda za prawdziwe, szczególnie iż okoliczności te wynikały z dokumentów przedłożonych przez powoda. Nie budziła również wątpliwości Sądu wysokość dochodzonego roszczenia, powód przedstawił jej szczegółowe wyliczenie w tym w zakresie należności odsetkowej.

Mając na uwadze, iż powód cofnął pozew co do kwoty 588,38 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia Sąd w punkcie I-szym wyroku na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

W pozostałym zakresie co do należności głównej Sąd w oparciu o wyżej wskazane argumenty powództwo uwzględnił.

Mając na uwadze, iż pozwana nie kwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia, a powód przedstawił bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przez poprzedniego wierzyciela oraz wyliczenie dalszych odsetek Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy kredytu bankowego i rzeczywistego udzielenia go pozwanemu nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Umowa kredytu bankowego została zawarta w formie pisemnej, pozwana jak wskazano powyżej nie zakwestionowała zawarcia przedmiotowej umowy.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 kc. Równocześnie w związku ze zmianą przepisów - art. 481 § 1 oraz art. 481 § 2² od 1 stycznia 2016 r., Sąd ograniczył od 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP do wysokości maksymalnych odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Mając na uwadze, iż powództwo zostało oddalone jedynie w nieznaczącej części, Sąd włożył na pozwanego obowiązek zwrotu wszystkich kosztów i zasądził w punkcie IV wyroku od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.963 zł. Na koszty te, składa się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym, ustalone na kwotę 2.400,00 zł – stosownie do § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) – znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie

opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) – opłata skarbową od pełnomocnictwa, wynosząca 17,00zł oraz opłata sądowa w wysokości 546,00 zł.

W pkt V Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 kpc nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)